

अवभृथेष्टिं कृत्वा यदेवा इत्यादिना वरुण नो मुञ्चेत्यन्तेन [१८ a.] सार्धकण्डिका-
चतुष्कात्मकेन मन्त्रेण मातरकुम्भं जले तारयति ॥ अग्निवायुसूर्यदेवत्यास्तिस्त्रो
ऽनुष्टुभः कूष्माण्डीसंज्ञाः । दीव्यन्ति देवाः दीप्यमाना हे देवासो देवा वयं यदे-
वहेडनं देवानां हेडनमपराधं चकृम कृतवन्तः करोतेर्लिट् संहितायां हान्दसो
दीर्घः । अग्निस्तस्मादेनसः पापात् मा मां मुञ्चतु पृथक्करोतु विश्वात् विश्वस्मात्सर्व-
स्मात् अरुसः विघ्नाच्च मुञ्चतु । उसेः स्मादभाव आर्षः ॥ १४ ॥

यदि दिवा यदि नक्तमेनांसि चकृमा वयम् । वायुर्मा तस्मादेनं ॥ १५ ॥

यदि चेत् दिवा अरुनि यदि नक्तं रात्रौ वयमेनांसि पापानि चकृम । वायुः
तस्मादेनसः विश्वस्मादरुसश्च मां मुञ्चतु ॥ १५ ॥

यदि जाग्रद्यदि स्वप्न एनांसि चकृमा वयम् । सूर्यो मा तस्मादेनं ॥ १६ ॥

यदि जाग्रत् सप्तम्या लुक् यदि जाग्रति जाग्रदवस्थायाम् यदि स्वप्ने स्वप्नाव-
स्थायामेनांसि वयं चकृम सूर्यस्तस्मादेनसः विश्वादरुसश्च मां मुञ्चतु ॥ श्रुत्या त-
न्यथा व्याख्यातम् । जाग्रति मनुष्ये यत्पापं कृतं स्वप्ने पितृषु यत्पापं कृतम् त-
स्मान्मा मुञ्चतु । मनुष्या वै जागरितं पितरः सुप्तं मनुष्यकिल्बिषाच्चैवैनं पितृकि-
ल्विषाच्च मुञ्चतीति [१२. १. २. २.] श्रुतेः ॥ १६ ॥

यद्गमे यदरण्ये यत्सभायां यदिन्द्रिये ।

यहूद्रे यदर्ये यदेनश्चकृमा वयं यदेकस्याधि धर्मणि तस्यावयजनमसि ॥ १७ ॥

लिङ्गोक्तदेवतं यजुः । ग्रामे अरण्ये वने सभायां पक्षपातादि यदेनः इन्द्रिये
इन्द्रियविषये परापवादपरनारीदर्शनादि यत् देवविषये वा शूद्रे अर्ये वैश्ये अर्यः
स्वामिवैश्ययोरिति [पा० ३. १. १०३.] निपातः यत्पापं वयं चकृम । आवयोः पत्नी-
यजमानयोरेकस्य अधि धर्मणि कर्मणि अधिकर्मविषये यदेनो धर्मलोपलक्षणम् ।
तस्यैनसः पापस्यावयजनं नाशनं त्वमसि नाशकोऽसीत्यर्थः । कुम्भं प्रति वच-
नम् । अवपूर्वा यजिर्नाशनार्थः ॥ १७ ॥

a. यदापौऽअघ्या इति वरुं ।